

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

วิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ผลของการใช้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาที่มีผลต่อผู้ประกอบการร้านอาหาร” โดยมุ่งศึกษาถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาที่มีผลต่อผู้ประกอบการร้านอาหาร เนื่องจากเมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย และการปักครองของเมืองพัทยาเป็นแบบการปักครองพิเศษ เมืองพัทยาจึงจัดทำแผนพัฒนาเมืองพัทยา เพื่อใช้ในการพัฒนาเมืองพัทยาในด้านต่าง ๆ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะในทุก ๆ ปีเมืองพัทยาจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาที่ยวในเมืองพัทยาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น จากการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว จึงส่งผลให้การใช้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะธุรกิจประเภทร้านอาหาร ซึ่งธุรกิจร้านอาหารในเมืองพัทยาที่จะศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท โดยร้านอาหารแต่ละประเภทนั้นมีความแตกต่างในด้านของขนาดของร้านอาหาร และประเภทของร้านอาหาร การศึกษาครั้งนี้จึงศึกษาถึงผลจากการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีผลต่อผู้ประกอบการร้านอาหารในแต่ละประเภท

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการศึกษา 2 แบบ คือ

1. การศึกษาข้อมูลเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษาร่วมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินับบัญชี 4-9 ศึกษาในเรื่องการแผนด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในช่วงต่าง ๆ ของประเทศไทย

1.2 แผนพัฒนาเมืองพัทยา ศึกษาถึงแผนพัฒนาเมืองพัทยาปี พ.ศ. 2545 ในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยว รายละเอียดต่าง ๆ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาเมืองพัทยา

1.3 เอกสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ศึกษาถึงสถิติของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยรวมถึงรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวในระหว่าง

ปี พ.ศ. 2530-2544 และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองพัทยาและรายได้ที่เกิดจาก การท่องเที่ยวในช่วงปี 2530-2544

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาจากแหล่งข้อมูลทั้งที่เป็นบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น เอกสาร วารสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญและนำเสนอในของเมืองพัทยา

2. การศึกษาเชิงปริมาณ โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (questionnaire)

ในการศึกษารั้งนี้ใช้แบบสอบถามเพื่อต้องการทราบถึงผลจากแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ที่มีต่อรายได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการและผู้ให้บริการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยกำหนดเนื้อหาออกเป็น 6 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการร้านอาหาร

ส่วนที่ 2 กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการร้านอาหาร

ส่วนที่ 3 การจัดตั้งแวดล้อมของเมืองพัทยา

ส่วนที่ 4 การส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา

ส่วนที่ 5 การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา

ส่วนที่ 6 ผลของการนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ โดยแบบสอบถามได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

ถ้าตอบในช่อง “มากที่สุด” ให้คะแนน 5 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง “มาก” ให้คะแนน 4 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง “ปานกลาง” ให้คะแนน 3 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง “น้อย” ให้คะแนน 2 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง “น้อยที่สุด” ให้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับการปฏิบัติการของปัจจัยคัดสรร แบ่งตาม แนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538, หน้า 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติการมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง ระดับการปฏิบัติการปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง ระดับการปฏิบัติการน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัย คือ การค้นหาความรู้ความจริงที่เชื่อถือได้ อุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจึงสำคัญและมีความจำเป็นมาก (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ดังนั้นก่อนที่ผู้วิจัยจะนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จริง จึงต้องทำการตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพของข้อมูลดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (validity) การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา เนื้อหา และโครงสร้าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม และสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมสมถูกต้องก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูล

2. ความเชื่อมั่น (reliability) เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่า แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นของตามกรอบแนวคิดของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และที่ผู้ศึกษาพัฒนาเครื่องมือที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ได้จริงและเชื่อถือได้ โดยผู้ศึกษานำไปทดลอง (try-out) กับร้านอาหาร ซึ่งมิใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย โดยทดสอบสัมประสิทธิ์效値 (Alpha Coefficient) ความวิเชียรbronนาก ได้ค่าสัมประสิทธิ์ 0.8

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรของการศึกษาเรื่อง แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาที่มีผลต่อผู้ประกอบการร้านอาหาร กลุ่มประชากรแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 ร้านอาหารขนาดเล็ก หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดพื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ 90 – 199 ตารางเมตร มีกลุ่มประชากรทั้งหมด 131 แห่ง

กลุ่มที่ 2 ร้านอาหารขนาดกลาง หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดพื้นที่ประกอบการตั้งแต่ 200 – 299 ตารางเมตร มีกลุ่มประชากรทั้งหมด 37 แห่ง

กลุ่มที่ 3 ร้านอาหารขนาดใหญ่ หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดพื้นที่ประกอบการตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป มีกลุ่มประชากรทั้งหมด 78 แห่ง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยสุ่มแบบลำดับชั้น (stratified sampling) พิจารณาจากกลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านอาหารในแต่ละขนาด และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีจับฉลาก ตามจำนวน การเบ็ดเตล็ดของ

Taro Yamane การกำหนดขนาดตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอน ในการสุ่มได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ร้านอาหารขนาดเล็ก มีกลุ่มประชากรทั้งหมด 131 แห่ง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 81 แห่ง
2. ร้านอาหารขนาดกลาง มีกลุ่มประชากรทั้งหมด 37 แห่ง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 23 แห่ง
3. ร้านอาหารขนาดใหญ่ มีกลุ่มประชากรทั้งหมด 78 แห่ง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 48 แห่ง

รวมกลุ่มประชากรทั้งหมด 246 แห่ง และได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มทั้งหมด 152 แห่ง การสุ่มตัวอย่างทำโดยสัดส่วนจริงของประชากร ในการเก็บข้อมูลผู้ศึกษาและผู้ช่วยเป็นผู้อธิบายแก่ผู้ตอบแบบสอบถามโดยตรง โดยการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประมวลผลของข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS (statistical package for the social science)
2. อธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) อธิบายลักษณะของข้อมูลทั่วไป คือการหาความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. อธิบายลักษณะของกลุ่มประชากรโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ (inferential statistics) หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (multiple regression correlation stepwise) และ t-test, One – way ANOVA